

Zagreb, 12. svibnja 2021.

TRGOVAČKI SUD U SPLITU**Sukoišanska 6
21000 Split**

Tužitelj: **JADRAN LAGUNA d.o.o.**, Gradac, Jadranska 16, Republika Hrvatska, OIB: 56976586879, kojeg zastupa punomoćnik Pavo Novokmet, OIB: 12453130124, odvjetnik u LOVRIĆ NOVOKMET SMRČEK odvjetničko društvo d.o.o., Heinzelova 33A, Zagreb, OIB: 36426031758

Tuženici:

- 1. Vlado Pejković**, s prebivalištem u Sv. Spasa 5/A, 21 000 Split, OIB: 14363790716 (u daljnjem tekstu: „**Tuženik 1**“),
- 2. ADRIA FEJLESZTÉSI**, registrirano u Mađarskoj, Máramaros út 56., 1037 Budimpešta (u daljnjem tekstu: „**Tuženik 2**“),
- 3. László Attila Kerekes**, s prebivalištem u Mađarskoj, Ürömi út. 50. 3. kat, 5. vrata, 1023 Budimpešta, OIB: 62718516583 (u daljnjem tekstu: „**Tuženik 3**“).

(u daljnjem tekstu Tuženik 1, Tuženik 2 i Tuženik 3 zajedno kao: „**Tuženici**“)

VPS: 80.000,00 eura

Radi: povrede dužnosti urednog i savjesnog vođenja poslova društva i naknade štete

T U Ž B A

4x, punomoć, prilozi

I. PODACI O PUNOMOĆNIKU

1. Tužitelj je za zastupanje u ovom postupku opunomoćio odvjetnika Pavu Novokmeta i ostale odvjetnike iz LOVRIĆ NOVOKMET SMRČEK odvjetničko društvo d.o.o., Zagreb, Heinzelova 33A, telefon: +38514852044 i faks: +385175522963, pa predlaže sudu da sva pismena vezana uz ovaj predmet dostavlja neposredno punomoćniku.

Dokaz: Punomoć (Prilog 1)

II. UVOD

2. Tuženik 1 je bio član uprave Tužitelja od 2010. godine, sve do ostavke dana 23. rujna 2020. godine.

Dokaz: Povijesni izvadak sudskog registra za Tužitelja (Prilog 2)

3. Tuženik 1 je kao član uprave Tužitelja, temeljem kogentnih odredaba Zakona o trgovačkim društvima (*Narodne novine br. 111/1993, 34/1999, 121/1999, 52/2000, 118/2003, 107/2007, 146/2008, 137/2009, 111/2012, 125/2011, 68/2013, 110/2015 i 40/2019*) (u daljnjem tekstu: „ZTD“) bio dužan voditi poslove Tužitelja s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika.
4. Nakon ostavke Tuženika 1, u listopadu 2020. godine nova uprava je preuzela vođenje Tužitelja, te je utvrđeno da je Tuženik 1 tijekom upravljanja Tužiteljem počinio brojne štetne radnje koje su dovele Tužitelja u tešku financijsku situaciju.
5. Uz općenito loše vođenje poslovanja suprotno dobrobiti Tužitelja, Tuženik 1 je povrijedio svoje dužnosti koje je imao kao član uprave Tužitelja te je odgovoran za štetu Tužitelju jer je prekršio odredbu članka 252. stavka 3. točke 5. ZTD-a, bespravno razdijelivši imovinu Tužitelja na način da je s Tuženikom 2 sklopio Ugovor o suradnji i pružanju usluga od 1. siječnja 2014. godine („Ugovor“) i temeljem navedenog Ugovora vršio plaćanja u korist Tuženika 2 za usluge koje uopće nisu bile izvršene. Tuženik 1 je odgovoran tužitelju za štetu i po osnovi odredbe članka 273. stavka 2. ZTD-a.
6. Tužitelj naknadu štete potražuje i od Tuženika 2 i Tuženika 3, koji su solidarno odgovorni s Tuženikom 1, s osnove odredbi članka 273. ZTD-a, kojima je propisana odgovornost za štetu počinjenu iskorištavanjem utjecaja u društvu. Naime, tko s nakanom koristeći svoj utjecaj u društvu navede, između ostalih, člana uprave (tj. u ovom slučaju Tuženika 1) da poduzme radnju na štetu društva, odgovara društvu za štetu koja mu time bude pričinjena. Uz člana uprave koji je počinio štetnu radnju, solidarno su odgovorne i osobe koje su iskoristile svoj utjecaj u društvu kako bi utjecale na poduzimatelja (štetne) radnje, te osobe koja su imale koristi od takve štetne radnje.
7. Tužitelj će u nastavku ove tužbe obrazložiti da je:
 - i. Tuženik 1 povrijedio svoje obveze koje je imao kao član uprave Tužitelja, odnosno da pri vođenju poslova Tužitelja nije primjenjivao dužnu pozornost i odgovornost, što je rezultiralo štetom za Tužitelja;

- ii. Tuženik 2 imao materijalne koristi od štetnih radnji koje je počinio Tuženik 1 na štetu Tužitelja;
- iii. Tuženik 3 utjecao na Tuženika 1 da poduzima navedene štetne radnje, te je solidarno odgovoran za naknadu štete Tužitelju.

III. TRGOVAČKI SUD U SPLITU JE NADLEŽAN ZA DONOŠENJE ODLUKE U OVOM SPORU

8. Stvarna nadležnost naslovnog suda u pogledu Tuženika 1 temelji se na članku 34.b, stavku 1., točki 3. važećeg Zakona o parničnom postupku (*Narodne novine br. 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014 i 70/2019*) (u daljnjem tekstu „ZPP“), kojim je ustanovljena nadležnost trgovačkih sudova da, između ostalog, odlučuju u sporovima između članova uprave društva i društva.
9. Naslovni sud je mjesno nadležan za ovaj spor temeljem odredbi članka 40. ZTD-a, kojim je, između ostalog, propisano da je za rješavanje sporova između članova uprave i društva nadležan trgovački sud na čijem se području nalazi sjedište društva upisano u sudskom registru. S obzirom da je sjedište Tužitelja u Gradcu, tj. na području Splitsko-dalmatinske županije, Trgovački sud u Splitu je i mjesno nadležan riješiti ovaj spor.
10. S obzirom da je Tuženik 2 pravna osoba registrirana u Mađarskoj te da je Tuženik 3 fizička osoba stranog državljanstva (koja nije u vrijeme nastanka štete Društvu neposredno imala ulogu u organima Tužitelja), Tužitelj će, opreza radi, obrazložiti zašto je Trgovački sud u Splitu nadležan donijeti odluku u ovom sporu i u pogledu navedenih Tuženika.
11. Stvarna nadležnost Trgovačkog suda u Splitu u pogledu Tuženika 2 i Tuženika 3 temelji se na potpunoj atrakciji nadležnosti do koje je dolazi iz razloga jer su Tuženik 2 i Tuženik 3 materijalni suparničari sa Tuženikom 1.
12. Naime, članak 196. stavak 1. točka 1) ZPP-a propisuje da više osoba mogu jednom tužbom tužiti odnosno biti tužene ako su u pogledu predmeta spora u pravnoj zajednici ili ako njihova prava odnosno obveze proistječu iz iste činjenične i pravne osnove, tj. ako su osobe materijalni suparničari. Nedvojbeno je da su Tuženici materijalni suparničari koji se nalaze u pravnoj zajednici u pogledu predmeta spora jer su solidarno odgovorni za ispunjenje obveze naknade štete.
13. Važeći Zakon o međunarodnom privatnom pravu (*Narodne novine br. 101/2017*) u članku 46. stavku 1. upućuje na izravnu primjenu Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih

odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (preinačena) (SL L 351, 20. 12. 2012.) (dalje u tekstu: „**Uredba**“).

14. Odredba članka 1. stavka 1. Uredbe propisuje da se Uredba primjenjuje na građanske i trgovačke stvari bez obzira na vrstu suda. Članak 7. stavak 2. Uredbe propisuje da osoba s prebivalištem u nekoj državi članici može biti tužena u drugoj državi članici u stvarima povezanim s deliktima ili kvazideliktima pred sudom mjesta u kojem je nastala ili može nastati štetna radnja. U ovom slučaju, s obzirom da je predmet spora naknada štete koju je Tužitelj pretrpio zbog štetnih radnji bivšeg člana uprave, tj. povredom njegove dužnosti urednog i savjesnog vođenja poslova Tužitelja, jedino je ispravno zaključiti da je štetni događaj nastao upravo u sjedištu Tužitelja.
15. Pored toga, u članku 8. stavku 1. točki 1. Uredbe izričito je propisano da osoba koja ima prebivalište u drugoj državi članici, ako je ona jedan od više tuženika, može biti tužena pred sudom mjesta u kojem jedan od tuženika ima prebivalište, ako su tužbeni zahtjevi međusobno tako usko povezani da ih je brže za saslušati i o njima odlučiti zajedno, kako bi se izbjegla opasnost od proturječnih sudskih odluka koje bi nastale u odvojenim postupcima. Iz navedenih odredbi Uredbe jasno proizlazi da je upravo naslovni sud nadležan za odlučivanje u ovom sporu, kako u pogledu Tuženika 1, tako i u pogledu Tuženika 2 i 3, iako nemaju prebivalište odnosno sjedište na području RH.
16. Naslovni sud je temeljem svega gore navedenog nadležan donijeti odluku u ovom sporu.

IV. ODGOVORNOST TUŽENIKA 1

17. ZTD propisuje pretpostavke koje je Tužitelj dužan dokazati kako bi potvrdio odgovornost Tuženika 1, a navedene odredbe, kao *lex specialis*, imaju prednost pred općim odredbama propisa o odgovornosti za štetu. Stoga je Tužitelj jedino dužan dokazati: **a) činjenicu da je za društvo nastala šteta i visinu štete, b) radnju ili propust člana uprave kojima je šteta prouzročena te c) odgovarajuću uzročnost između radnje i štete.**
18. Tužitelj će u nastavku ove tužbe obrazložiti da je sklapanjem Ugovora s Tuženikom 2 i kasnijim plaćanjima došlo do očite povrede obveze vođenja poslova društva s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika od strane Tuženika 1, koja je rezultirala štetom za Tužitelja.
19. Na temelju Ugovora sklopljenog između Tužitelja (zastupanog po Tuženiku 1) i Tuženika 2, Tuženik 2 je Tužitelju trebao pružati usluge analize turističkog sektora, izrade prognoze u odnosnom sektoru te procjene učinkovitosti poslovanja, organiziranja promidžbe itd.

Dokaz: Ugovor o suradnji i pružanju usluga od 1. siječnja 2014. (Prilog 3)

20. Temeljem Ugovora, naknada Tuženika 2 za usluge iznosila je 250 eura/sat te je Tuženik 2 Tužitelju izdavao račune na iznos od 20.000,00 eura godišnje. U razdoblju od 2016. do 2019. godine Tužitelj je Tuženiku 2 po osnovi takvih usluga platio iznos od ukupno 80.000,00 eura. Međutim, svi računi bili su vrlo slični i sa vrlo nejasnim specifikacijama usluga koje su pružene.

*Dokaz: Očekivano priznanje Tuženika
Kartica konta Tužitelja od 12. veljače 2021. (Prilog 4)*

21. Tužitelj u svojim evidencijama ne posjeduje niti jednu analizu, izvješće, ili ikakav drugi dokument kojim bi se moglo dokazati da su navedene usluge bile zaista i pružene, iako je člankom 4. Ugovora izričito propisano da se u cilju potvrde izvršenih usluga kvartalno trebala izdavati potvrda o ispunjavanju obveza.

*Dokaz: Očekivano priznanje Tuženika 1
Po potrebi uvid u račune Tuženika 2 te saslušanje zaposlenika Tužitelja*

22. Na opisani način je Tužitelju nastala šteta u iznosu od 80.000,00 eura, s osnove plaćanja računa za usluge koje Tuženik 2 nikad nije izvršio, čime je ispunjena prva pretpostavka odgovornosti Tuženika 1 navedena u točki 17. ove tužbe pod **a) - činjenica nastanka štete i visina štete.**

23. U pogledu pretpostavki navedenih u točki 17. ove tužbe pod **b) - radnja ili propust člana uprave kojima je šteta prouzročena te c) - odgovarajuća uzročnost između radnje i štete,** Tužitelj drži da već iz dosadašnjih navoda jasno proizlazi da su ispunjene i navedene pretpostavke odgovornosti za štetu.

24. Sredstva Tužitelja nisu se koristila u interesu društva, već je imovina društva umanjena plaćanjima koja su vršena u korist Tuženika 2. S obzirom da usluge koje su predmet Ugovora nikad nisu bile izvršene od strane Tuženika 2, Tužitelj s druge strane nije od sklopljenog Ugovora nije imao nikakve koristi, već isključivo štetu i za posljedicu umanjenje svoje imovine.

25. Uostalom, da je Tuženik 1 doista djelovao za dobrobit Tužitelja prilikom sklapanja Ugovora s Tuženikom 2 i obvezivanja Tužitelja na plaćanje konzultantskih usluga, Tuženik 1 bi kao uredan i savjestan gospodarstvenik uzeo u obzir da Tuženik 2 nije prepoznat po pružanju ikakvih konzultantskih usluga, a kamoli u sektoru pomorskog turizma. Između ostalog, u prilog navedenom govori i činjenica da o Tuženiku 2 i uslugama koje navodno pruža nema javno dostupnih podataka te da Tuženik 2 nema niti web-stranicu na kojoj bi oglašavao pružanje svojih usluga. Iz oskudnih javno dostupnih podataka o Tuženiku 2 može se primjerice vidjeti i da je Tuženik 2 u 2019. godini ostvario prihode u iznosu od

otprilike 107,000 eura, što se čini iznimno niskim za pružatelja usluga koji za (navodnu) izradu izvješća redovito naplaćuje iznos od 20,000 eura.

Dokaz: Saslušanje Tuženika 1 na okolnost sklapanja i izvršenja Ugovora s Tuženikom 2

26. Stoga, nedvojbeno je da je upravo **radnja Tuženika 1 uzrokovala štetu Tužitelju** (u iznosu od 80.000,00 eura) te da su ispunjene sve pretpostavke odgovornosti Tuženika 1 za štetu nastalu Tužitelju.
27. Tuženik 1 je kao tadašnji član uprave Tužitelja temeljem odredbe članka 252. ZTD-a bio dužan savjesno i uredno voditi poslove Tužitelja, a iz svega navedenog jasno proizlazi da Tuženik 1 nije djelovao za dobrobit Tužitelja te da nije primijenio dužnu pažnju u vođenju poslova Tužitelja.

V. OGOVORNOST TUŽENIKA 2 I TUŽENIKA 3

28. Za štetu koja je nastala Tužitelju solidarno su odgovorni i Tuženik 2 te Tuženik 3 temeljem odredbi članka 273. ZTD-a. Člankom 273. ZTD-a, propisana je odgovornost za štetu koja je počinjena iskorištavanjem utjecaja u društvu.
29. Naime, usporedno s odgovornosti za štetu člana uprave koji je društvu počinio štetu, odredbom članka 273. stavkom 1. ZTD-a odgovornost za štetu se proširuje na osobe koje koriste svoj utjecaj u društvu kako bi člana uprave ili neku drugu odgovornu osobu naveli da učine štetnu radnju. Osoba koja je izvršila utjecaj odgovara solidarno s članom uprave društva.
30. U odnosu na pretpostavke odgovornosti, uz opće pretpostavke odgovornosti koje su navedene ranije u ovoj tužbi, kako bi odgovornost za štetu postojala prema članku 273. ZTD-a, potrebno je da budu ispunjene dodatne pretpostavke: **a) osoba mora imati utjecaj u društvu, b) takav utjecaj mora biti iskorišten na način da odgovorne osobe budu navedene na poduzimanje štetne radnje te c) mora postojati namjera osobe koja se koristi svojim utjecajem u društvu da bi se poduzela radnja.**
31. Također, solidarno s prethodno navedene dvije osobe, temeljem odredbe članka 273. stavka 3. ZTD-a, odgovara i osoba koja je imala koristi od štetne radnje te je s nakanom u tome sudjelovala.
- a. U odnosu na solidarnu odgovornost Tuženika 2**
32. U pogledu odgovornosti Tuženika 2, Tužitelj je već u poglavlju IV. ove tužbe detaljno obrazložio korist koju je Tuženik 2 imao iz razloga što je Tuženik 1 poduzeo štetne radnje u ime Tužitelja, a sve zbog utjecaja Tuženika 3.

33. Slijedom navedenog, Tuženik 2 je solidarno odgovoran s ostalim Tuženicima naknaditi štetu Tužitelju, a sve temeljem odredbi članka 273. stavka 3. ZTD-a, jer je od štetnih radnji koje je Tuženik 1 poduzeo u ime Tužitelja nedvojbeno imao koristi.

b. U odnosu na solidarnu odgovornost Tuženika 3

34. Tuženik 3 je solidarno odgovoran s ostalim Tuženicima za naknadu štete temeljem oba gore navedena stavka članka 273. ZTD-a. Naime, Tužitelj će u nastavku ove tužbe obrazložiti da je Tuženik 3 utjecao na Tuženika 1 kao člana uprave Tužitelja da poduzima štetne radnje opisane u poglavlju IV. ove tužbe; te da je Tuženik 3 je od 2005. godine pa sve do 18. rujna 2020. bio predsjednik uprave društva Hoteli Jadran d.d., OIB: 18099276986 (u daljnjem tekstu „**Hoteli Jadran**“), jedinog člana društva Tužitelja. Osim toga, Tuženik 3 je svojedobno bio i član uprave Tužitelja.

*Dokaz: Povijesni izvadak sudskog registra za Hoteli Jadran (Prilog 5)
Povijesni izvadak sudskog registra za Tužitelja (Prilog 2)*

35. Nadalje, Tuženik 3 je, zajedno s g. Tamasem Vitezyem, OIB: 97749070873, Maramaros ut. 47, Budimpešta, Mađarska (u daljnjem tekstu „**Vitezy**“), vlasnik holding društva ADRIATIQ ISLANDS GROUP d.d., OIB: 08214831145 (u daljnjem tekstu „**AIG**“), u čijem vlasništvu je bio Tužitelj te u čijem se vlasništvu još uvijek nalaze i brojna s Tužiteljem ranije povezana društva. Tuženik 3 i Vitezy su do danas vlasnici holding društva AIG, te stoga i krajnji vlasnici brojnih društava koja su, sve do nedavno, bila društva povezana s Tužiteljem.

Dokaz: Ispis iz registra Središnjeg Klirinškog Depozitarnog Društva d.d. za AIG (Prilog 6)

36. Vitezy je bio predsjednik nadzornog odbora Hotela Jadran u razdoblju od 2005. sve do 12. listopada 2020. godine, tj. u vrijeme sklapanja Ugovora između Tužitelja i Tuženika 2. Osim toga, kao što je vidljivo i iz samog Ugovora, Vitezy je (bio) i direktor Tuženika 2.

Dokaz: Ugovor o suradnji i pružanju usluga od 1. siječnja 2014. (Prilog 3)

37. Očito je da je Tuženik 3 kao predsjednik uprave (i Vitezy kao predsjednik nadzornog odbora) društva Hoteli Jadran koje je bilo Tužiteljev osnivač i jedini član, znao za financijsko stanje Tužitelja te da je bio u mogućnosti utjecati na Tuženika 1 u pogledu vođenja poslovanja Tužitelja.

*Dokaz: Saslušanje Tuženika 1 i Tuženika 3
Očekivano priznanje Tuženika 1 i Tuženika 3*

38. Iz navedenog nedvojbeno proizlazi - **a) da je Tuženik 3 imao utjecaj u društvu** (Tužitelju), **b) da je Tuženik 3 takav utjecaj iskoristio na način da odgovorne osobe** (Tuženik 1) **budu navedene na poduzimanje štetne radnje**, te da je **c) kod Tuženika 3 postojala namjera** da Tuženik 1 na štetu Tužitelja poduzme štetnu radnju, tj. sklopi Ugovor s Tuženikom 2 koji nikad nije bio izvršavan, a Tužitelj je unatoč tome u korist Tuženika 2 vršio plaćanja. Iz navedenih razloga je nedvojbeno da je Tuženik 3 solidarno odgovoran s ostalim Tuženicima naknaditi štetu Tužitelju, a sve temeljem odredbi članka 273. stavka 1 i stavka 3. ZTD-a.

39. U prilog svojim tvrdnjama Tužitelj također ističe i da su Hoteli Jadran prije podnošenja ove tužbe Tuženiku 1 uputili dopis kojim je od Tuženika 1 zatraženo očitovanje o nekolicini radnji koje je Tuženik 1 poduzeo za vrijeme trajanja njegovog mandata kao člana uprave u Tužitelju i drugim ovisnim društvima Hotela Jadran, a između ostalog i o sklapanju Ugovora s Tuženikom 2.

Dokaz: Dopis Hotela Jadran upućen Tuženiku 1 dana 13. travnja 2021. (Prilog 7)

40. Tuženik 1 je svoje odgovore na dopis dostavio Hotelima Jadran e-mailom dana 16. travnja 2021. godine, koje Tužitelj citira u bitnim dijelovima:

*„Sve navedene pozajmice odnosno zajmovi, plasirani su po uputama **vlasničke strukture***

...

„Na Vašu primjedbu zašto nisam poduzeo određene mjere u svrhu naplate pozajmica, napominjem još jednom da je sve rađeno po naputcima koje sam već naveo.“

41. Tuženik 1 je svojim odgovorom ustvrdio da je radnje na štetu Tužitelja obavljao pod utjecajem „**vlasničke strukture**“.

42. Na dodatan upit Hotela Jadran na koju konkretno osobu ili osobe se odnosi referenca na tzv. „*vlasničku strukturu*“, Tuženik 1 je 23. travnja 2021. godine odgovorio:

„Što se tiče vlasničke strukture, komunikaciju sam imao sa gospodinom Kerekešom“

Dokaz: Odgovori Tuženika 1 na dopis Hotela Jadran (Prilog 8)

43. Iz svega navedenog proizlazi da je Tuženik 3, s obzirom na svoju funkciju u Hotelima Jadran kao društvu majci Tužitelja te općenito njegovu ulogu u tadašnjoj vlasničkoj strukturi Tužitelja, imao takav utjecaj u Tužitelju koji je bio podoban da Tuženika 1 navede da poduzima štetne radnje, tj. da u ime Tužitelja sklopi Ugovor i umanjí imovinu Tužitelja na teret plaćanja izvršenih u korist Tuženika 2 za usluge koje nikad nisu bile izvršene.

Drugim riječima, očito je da je Tuženik 3 svoj utjecaj u vlasničkoj strukturi društva AIG (kojoj je svojedobno pripadao i Tužitelj) zloupotrijebio kako bi na štetu Tužitelja protupravno pribavio korist Tuženiku 2. Tuženik 3 je stoga dužan solidarno s ostalim Tuženicima Tužitelju naknaditi nastalu štetu sukladno odredbama članka 273. stavka 1. ZTD-a.

44. Zaključno, Tužitelj predlaže naslovnom sudu donijeti sljedeću

PRESUDU

I. Nalaže se tuženicima Vlado Pejković, s prebivalištem u Sv. Spasa 5/A, 21 000 Split, OIB: 14363790716, ADRIA FEJLESZTÉSI, registrirano u Mađarskoj, Máramaros út 56., 1037 Budimpešta i László Attila Kerekes, s prebivalištem u Mađarskoj, Ürömi út. 50. 3. kat, 5. vrata, 1023 Budimpešta, OIB: 62718516583, da u roku od 15 dana tužitelju JADRAN LAGUNA d.o.o., Gradac, Jadranska 16, Republika Hrvatska, OIB: 56976586879, solidarno isplate iznos od 80.000,00 eura u kunskoj protuvrijednosti, kako slijedi:

- 10.000,00 eura po prodajnom tečaju Hrvatske narodne banke na dan 22.1.2016.;
- 10.000,00 eura po prodajnom tečaju Hrvatske narodne banke na dan 20.6.2016.;
- 10.000,00 eura po prodajnom tečaju Hrvatske narodne banke na dan 21.6.2017.;
- 20.000,00 eura po prodajnom tečaju Hrvatske narodne banke na dan 10.12.2018.;
- 20.000,00 eura po prodajnom tečaju Hrvatske narodne banke na dan 20.5.2019.;
- 10.000,00 eura po prodajnom tečaju Hrvatske narodne banke na dan 7.11.2019.;

zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama:

- na iznos od 10.000,00 eura u kunskoj protuvrijednosti po prodajnom tečaju Hrvatske narodne banke na dan 22.1.2016., koje teku od 23.1.2016. do isplate;
- na iznos od 10.000,00 eura u kunskoj protuvrijednosti po prodajnom tečaju Hrvatske narodne banke na dan 20.6.2016., koje teku od 21.6.2016. do isplate;
- na iznos od 10.000,00 eura u kunskoj protuvrijednosti po prodajnom tečaju Hrvatske narodne banke na dan 21.6.2017., koje teku od 22.6.2017. do isplate;
- na iznos od 20.000,00 eura u kunskoj protuvrijednosti po prodajnom tečaju Hrvatske narodne banke na dan 10.12.2018., koje teku od 11.12.2018. do isplate;
- na iznos od 20.000,00 eura u kunskoj protuvrijednosti po prodajnom tečaju Hrvatske narodne banke na dan 20.5.2019., koje teku od 21.5.2019. do isplate;
- na iznos od 10.000,00 eura u kunskoj protuvrijednosti po prodajnom tečaju Hrvatske narodne banke na dan 7.11.2019., koje teku od 8.11.2019. do isplate;

prema kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana

nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

- II. Nalaže se tuženicima da tužitelju u roku od 15 dana solidarno nadoknade prouzročeni parnični trošak, zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana donošenja prvostupanjske presude pa da isplate prema kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

JADRAN LAGUNA d.o.o.

koje zastupa:

Digitalno

potpisao: Pavo

Novokmet

Pavo

Novokmet

Datum: 2021.05.13

00:26:30 +02'00'

Pavo Novokmet, odvjetnik

Trošak tužitelja:

Sastav tužbe	Tbr. 7.1.	6.030,00 HRK
Porez na dodanu vrijednost 25%		1.507,50 HRK
Sudska pristojba za tužbu		2.500,00 HRK

Ukupno: 10.037,50 HRK

+ ostale pristojbe po odmjeri suda